

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS Gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328

af 29. juli 2016

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Den 12. februar 2016 indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Unionen af visse fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål eller andre former for legeret stål, med undtagelse af rustfrit stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne og kun koldvalsede (»koldvalsede flade produkter af stål«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Den Russiske Føderation (»Rusland«) (herefter samlet benævnt »de pågældende lande«) ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/181 ⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (2) Undersøgelsen blev indledt den 14. maj 2015 ⁽³⁾ som følge af en klage, der blev indgivet den 1. april 2015 af European Steel Association (»Eurofer« eller »klageren«) på vegne af producenter, der repræsenterer mere end 25 % af den samlede EU-produktion af visse koldvalsede flade produkter af stål.
- (3) Som anført i betragtning 19 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. april 2014 til den 31. marts 2015 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2011 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.2. Registrering

- (4) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare med oprindelse i og afsendt fra Kina eller Rusland til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2325 ⁽⁴⁾. Registreringen af import ophørte med indførelsen af de midlertidige foranstaltninger den 12. februar 2016.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/181 af 10. februar 2016 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (EUT L 37 af 12.2.2016, s. 1).⁽³⁾ EUT C 161 af 14.5.2015, s. 9.⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2325 af 11. december 2015 om at gøre importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation til genstand for registrering (EUT L 328 af 12.12.2015, s. 104).

- (5) Spørgsmålet om registrering og eventuel tilbagevirkende anvendelse af den pågældende antidumpingtold og de modtagne bemærkninger hertil er beskrevet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329⁽¹⁾. Denne forordning behandler kun de bemærkninger, der blev modtaget efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og Kommissionens endelige stillingtagen til disse spørgsmål.

1.3. Efterfølgende sagsforløb

- (6) Efter fremlæggelsen af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav en række interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt.
- (7) Et forretningsmæssigt forbundet stålservicecenter og en forretningsmæssigt forbundet forhandler har anmodet om indgriben fra høringskonsulenten i handelsprocedurer (»høringskonsulenten«) vedrørende restitutioner. Høringskonsulenten undersøgte anmodningen og svarede skriftligt. Den 3. maj 2016 blev der desuden afholdt en høring med høringskonsulenten efter anmodning fra Eurofer.
- (8) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at drage endelige konklusioner i sagen. For at indhente mere fuldstændige oplysninger angående rentabilitet blev de stikprøveudvalgte EU-producenter bedt om at levere oplysninger angående rentabilitet fra salg i Unionen af den undersøgte vare for perioden 2005-2010. Alle stikprøveudvalgte EU-producenter indsendte de ønskede oplysninger.
- (9) Med henblik på at kontrollere de spørgeskemabesvarelser, der er nævnt i betragtning 8, blev der udført kontrolbesøg for at verificere oplysningerne fra følgende EU-producenter:
- ThyssenKrupp Germany, Duisburg, Tyskland
 - ArcelorMittal Belgium NV, Gent, Belgien
 - ArcelorMittal Sagunto S.L., Puerto de Sagunto, Spanien
- (10) Kommissionen informerede alle parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og Rusland samt foretage en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter blev givet en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (11) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, hvor det var relevant.

1.4. Påstande vedrørende anmodning om supplerende oplysninger, efterprøvning og anvendelse

- (12) Efter fremlæggelsen af de endelige oplysninger fremførte visse eksporterende producenter bemærkninger til den frist, EU-producenter fik, til at fremlægge de ønskede oplysninger, og satte spørgsmålstegn ved rigtigheden af disse oplysninger samt oplysningernes verifikationsproces. Parterne udledte, at EU-erhvervsgrenen muligvis ikke havde indberettet korrekte tal og havde nydt godt af fortrinsbehandling, hvilket var i modstrid med andre parters ret til en objektiv, upartisk og ikke-diskriminerende undersøgelse. Denne påståede fortrinsbehandling af EU-erhvervsgrenen blev også illustreret af den fleksibilitet, Kommissionen udviste, når EU-erhvervsgrenen undlod at fremsende en række vigtige oplysninger (parterne henviste her til manglende fakturaer).
- (13) For så vidt angår påstanden om fortrinsbehandling, afvises påstanden. Det aktuelle spørgsmål drejer sig om formuleringen i betragtning 59 i forordningen om midlertidig told. I denne betragtning forklares det, at for interne overførsler udstedes der ikke fakturaer, hvilket er i overensstemmelse med acceptabel regnskabsmæssig praksis. Der er ikke tale om, at EU-erhvervsgrenen får lov til ikke at fremlægge de krævede oplysninger.
- (14) De samme eksporterende producenter hævdede, at ved at indsamle og efterprøve supplerende oplysninger fra EU-producenterne havde Kommissionen forskelsbehandlet de russiske eksporterende producenter, der også havde bedt om en ny efterprøvning.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1329 af 29. juli 2016 om opkrævning af den endelige antidumpingtold på den registrerede import af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation (se side 27 i denne EUT).

- (15) Det skal for det første bemærkes, at som undersøgende myndighed har Kommissionen en klar ret til at anmode om supplerende oplysninger, når det skønnes nødvendigt og hensigtsmæssigt for Kommissionens analyse, uanset om det er i den midlertidige fase eller den endelige fase af undersøgelsen. I dette tilfælde havde Kommissionen, som forklaret i betragtning 154, gode grunde til at anmode om sådanne supplerende oplysninger og til at efterprøve dem bagefter. Efterprøvningen drejede sig udelukkende om de supplerende oplysninger, som der ikke var anmodet om før, og den sikrede, at de oplysninger, som Kommissionen til sidst baserede sine konklusioner på, var pålidelige. For det andet vedrørte de russiske eksporterende producenters anmodning om en ny efterprøvning de samme oplysninger, som var blevet efterprøvet i den oprindelige efterprøvning, mens den nye efterprøvning af oplysninger hos nogle EU-producenter var nødvendig for at efterprøve de supplerende oplysninger, der er omtalt i betragtning 8, og for at fastslå, om antidumpingtolden skulle opkræves med tilbagevirkende kraft. Ovennævnte påstande blev derfor afvist.

1.5. Den pågældende vare og samme vare

- (16) I betragtning 21 og 22 i forordningen om midlertidig told angives den foreløbige definition af den pågældende vare. Ingen af parterne fremlagde bemærkninger vedrørende definitionen deri.
- (17) Den pågældende vare defineres endeligt som fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål eller andre former for legeret stål, med undtagelse af rustfrit stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne og kun koldvalsede, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 og med oprindelse i Kina og Rusland.

Følgende varettyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

- fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, kun koldvalsede, også i ruller, af alle tykkelser, elektriske
- fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i ruller af en tykkelse på mindre end 0,35 mm, udglødet (kendt som »sortblik«)
- fladvalsede produkter af andre former for legeret stål, af alle bredder, af silicium-elektrisk stål, og
- fladvalsede produkter af legeret stål, kun koldvalsede, af hurtigstål.

- (18) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til den pågældende vare og samme vare, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 22-24 i forordningen om midlertidig told.

2. DUMPING

2.1. Kina

2.1.1. Markedsøkonomisk behandling

- (19) Som anført i betragtning 34 i forordningen om midlertidig told anmodede ingen af de eksporterende producenter, der er berørt af denne undersøgelse, om markedsøkonomisk behandling.

2.1.2. Referenceland

- (20) I forordningen om midlertidig told valgte Kommissionen Canada som referenceland i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7.
- (21) En interesseret part hævdede, at forskellen mellem skadesmargenen og dumpingmargenen rejste tvivl om rigtigheden af Kommissionens beregninger. Den samme interesserede part hævdede også, at hvis det var faktisk korrekt, burde en sådan forskelsbehandling gøre valget af Canada som referenceland ugyldigt i betragtning af prisniveauet for den pågældende vare i dette land.

- (22) Kommissionen bekræftede sine beregninger. Kommissionen minder desuden om, at valget af referenceland foretages blandt lande, hvor priserne for samme vare er dannet under betingelser, der er så ens som muligt i forhold til dem, der gælder i eksportlandet. Prisniveauet er ikke som sådan et kriterium i udvælgelsen.
- (23) Ud fra ovenstående afvises påstanden om, at Canada ikke er et egnet referenceland. Kommissionen bekræfter den argumentation, der er anført i betragtning 27-34 i forordningen om midlertidig told, og valget af Canada som referenceland, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7.

2.1.3. Normal værdi

- (24) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende fastsættelsen af den normale værdi, bekræftes konklusionerne i betragtning 35-45 i forordningen om midlertidig told.

2.1.4. Eksportpris

- (25) I sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told gjorde en gruppe af virksomheder opmærksom på en uoverensstemmelse mellem skadesberegningen og dumpingberegningen, hvilket gruppen hævdede skyldtes en administrativ fejl fra Kommissionens side. Kommissionen fastslog dog, at uoverensstemmelsen skyldtes en administrativ fejl fra denne gruppe af virksomheders side, hvilket påvirkede eksportprisen. Den administrative fejl blev rettet af Kommissionen.

2.1.5. Sammenligning

- (26) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen, bekræftes konklusionen i betragtning 49 og 50 i forordningen om midlertidig told.

2.1.6. Dumpingmargener

- (27) Som følge af ændringen af eksportprisen, jf. betragtning 25, blev dumpingmargenen for en gruppe af virksomheder genberegnet og førte til en lille stigning. Denne stigning ændrer også dumpingmargenen for alle andre kinesiske virksomheder, fordi denne margen er baseret på denne gruppe af virksomheder.
- (28) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Tabel 1

Dumpingmargener, Kina

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Angang Group	59,2
Shougang Group	52,7
Andre samarbejdsvillige virksomheder	56,9
Alle andre virksomheder	59,2

2.2. Rusland

2.2.1. Indledning

- (29) Efter den midlertidige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en russisk eksporterende producent anvendelsen af grundforordningens artikel 18. Producenten indgav nye oplysninger for at anfægte de resultater, der er beskrevet i betragtning 60 i forordningen om midlertidig told, hvori Kommissionen påviste, at den eksporterende producent indberettede en højere salgsmængde, end det var fysisk muligt at producere.
- (30) Kommissionen afholdt to høringer, hvori den pågældende eksporterende producent fik mulighed for at fremsætte bemærkninger og forklare sine påstande.
- (31) Under høringerne understregede Kommissionen, at alle fremlæggelser/forklaringer, der finder sted efter kontrollen kun kan accepteres, hvis de data, der ligger til grundlag herfor, allerede er blevet indsendt eller kan kædes sammen med oplysninger, der senest blev indgivet enten gennem besvarelsen af spørgeskemaet eller kontrolbesøget. Den eksporterende producent kunne ikke underbygge sine argumenter med oplysninger, der allerede var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet, eller med oplysninger, som var indhentet på stedet. Resultaterne fra den indledende fase, der lå til grund for at Kommissionen anvendte grundforordningens artikel 18, og som er fastsat i betragtning 60 og 61 i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 beregnede Kommissionen derfor den endelige dumpingmargen for den pågældende virksomhed på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.
- (32) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påpegede en eksporterende producent, at virksomheden havde været genstand for diskriminerende behandling i forbindelse med nærværende antidumpingundersøgelse, hvilket har påvirket dens processuelle rettigheder, herunder retten til forsvar. Denne eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke accepterede et nyt kontrolbesøg hos dens datterselskab i Belgien, hvorimod der blev udført et nyt kontrolbesøg hos EU-producenter og -importører. Af de årsager, der er forklaret i betragtning 15, må påstanden afvises.
- (33) Denne eksporterende producent fremførte også, at Kommissionen kunne have anvendt eksportpriserne for den forretningsmæssigt forbundne forhandler/importør og produktionsomkostningerne fra den eneste eksporterende producent, som samarbejdede fuldt ud med Kommissionen. Ved at gøre dette kunne Kommissionen angiveligt have undgået anvendelsen af grundforordningens artikel 18, da den efterprøvede denne forretningsmæssigt forbundne forhandler/importør separat og ikke gav anledning til problemer vedrørende samarbejdet. Som forklaret ovenfor gjorde det faktum, at det samlede salg (efter fradrag af den bundne anvendelse og justeret for lagerændringer), som den eksporterende producent angav, oversteg de mængder, der blev produceret, det ikke muligt for Kommissionen at konkludere, at eksportsalget til Unionen var rapporteret fuldt ud. Kommissionen afviste derfor virksomhedens forslag om at anvende et sæt transaktioner, der måske kun delvist udgjorde det samlede salg til Unionen. Kommissionen anvendte derfor ikke oplysningerne om produktionsomkostningerne, da der ikke var noget tilgængeligt eksportsalg, der kunne anvendes til sammenligningen.
- (34) To eksporterende producenter fremsatte bemærkninger vedrørende udførelsen af kontrolbesøg og anmodede Kommissionen om at suspendere undersøgelsen, indtil deres påstande var undersøgt. I denne sammenhæng anfægtede de eksporterende producenter Kommissionens anvendelse af grundforordningens artikel 18. Desuden har Ministeriet for Økonomisk Udvikling i Den Russiske Føderation anmodet om at udsætte anvendelsen af den endelige antidumpingtold, der skal indføres, indtil de to eksporterende producenters formelle klage er blevet behørigt behandlet af de kompetente EU-institutioner.
- (35) Kommissionen bemærker, at efterprøvningen kun er ét trin af den undersøgelse, der foretages af Kommissionen som undersøgende myndighed. Kommissionen har indgående forklaret de materielle grunde, på grundlag af hvilke det blev besluttet at anvende grundforordningens artikel 18. Anvendelse af grundforordningens artikel 18 er baseret på de undersøgelsesresultater, som virksomheder indsendte til Kommissionen skriftligt, og på pålideligheden og konsistensen af disse undersøgelsesresultater. De eksporterende producenter fik mulighed for fuldt ud at udøve deres ret til at forsvare sig under proceduren gennem indgivelse af information, bemærkninger, høringer og møder, herunder to møder, der specifikt omhandlede de rejste spørgsmål.
- (36) For så vidt angår anmodningen om udsættelse, bemærker Kommissionen, at det eneste grundlag for udsættelse af foranstaltninger, der er indført i henhold til grundforordningen, er artikel 14, stk. 4. Kommissionen bemærker desuden, at betingelserne for udsættelse, som fastsat i nævnte artikel, ikke er opfyldt. Det fastsættes i denne artikel, at foranstaltningerne kun kan udsættes i Unionens interesse, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, hvor der formentlig ikke vil ske skade som følge af udsættelsen. Intet tyder på, at disse

betingelser er opfyldt i den foreliggende sag, og Kommissionen bemærker, at der ikke blev henvist til sådanne omstændigheder. Undersøgelsen har snarere vist, at betingelserne for indførelse af endelige foranstaltninger, som fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 4, er opfyldt. Kommissionen afviser derfor denne anmodning.

2.2.2. Normal værdi

- (37) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en eksporterende producent den justering, som Kommissionen foretog af produktionsomkostningerne til koldvalsede flade produkter af stål, som anført i betragtning 76 og begrundet i betragtning 80 i forordningen om midlertidig told. Den pågældende eksporterende producent fremlagde dog ingen argumenter, der kunne have foranlediget Kommissionen til at ændre sin opfattelse af, at den andel af materialeforbruget, som virksomheden havde oplyst i besvarelsen af spørgeskemaet, ikke var tilstrækkelig til at Kommissionen kunne foretage en nøjagtig vurdering af de omkostninger til materialer, som virksomheden anvender til produktion af koldvalsede flade produkter af stål. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (38) Samme eksporterende producent hævdede også, at tabet i forbindelse med likvidation af dens to oversøiske datterselskaber burde trækkes fra ved fastsættelsen af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«). Producenten hævdede desuden, at emballering var blevet talt med to gange — både i produktionsomkostninger og i SA&G-omkostninger. Kommissionen reviderede efterfølgende sine konklusioner, idet virksomhedens forklaringer efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner blev understøttet af oplysninger, der blev indgivet sammen med besvarelsen af spørgeskemaet eller under eller før kontrolbesøget.
- (39) Efter at have genvurderet SA&G-omkostningerne fastslog Kommissionen, at en del af hjemmemarkedssalget var fortjenstgivende. Dette gjorde det muligt for Kommissionen at beregne dumpingmargenen på grundlag af virksomhedens egne SA&G-omkostninger samt fortjeneste. I den indledende fase fandt Kommissionen ikke, at der var noget fortjenstgivende hjemmemarkedssalg og beregnede derfor dumpingmargenen på grundlag af SA&G-omkostninger samt fortjeneste fra eksterne kilder.
- (40) To eksporterende producenter var uenige i, hvordan Kommissionen havde beregnet deres SA&G-omkostninger, som beskrevet i betragtning 75 i forordningen om midlertidig told. De forklarede, at Kommissionen ikke burde betragte tab fra revalueringen af lån i udenlandsk valuta som en del af SA&G-omkostningerne, idet virksomheden rent faktisk ikke afholdt nogen udgifter og kun revaluerede saldiene ud fra vekselkursen på den sidste dag af regnskabsåret. Med henvisning til både de internationale regnskabsstandards og de russiske GAAP er Kommissionen ikke enig i dette argument. Tabene var behørigt bogført i producenterens regnskaber og blev afholdt i undersøgelsesperioden. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (41) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de eksporterende producenter deres påstande uden at fremsætte nye oplysninger vedrørende det angivelige tab. De eksporterende producenter henviste til Rådets forordning (EF) nr. 2852/2000 ⁽¹⁾ (korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Indien og Republikken Korea), hvor Kommissionen afviste den nettokursgevinst, der indgik i SA&G-omkostninger.
- (42) Kommissionen bemærker, at de faktiske omstændigheder i den sag, som de eksporterende producenter henviser til, er forskellige. Som forklaret i betragtning 34 i Rådets forordning (EF) nr. 2852/2000, blev det konstateret, at kursgevinsterne ikke primært vedrørte produktion og salg.
- (43) De eksporterende producenter satte ikke spørgsmålstejn ved relevansen af deres lån til produktionsomkostningerne for den samme vare. Kommissionen konkluderede derfor, at tabene var forbundet med disse lån, som blev anvendt til finansiering af de faste aktiver, der var nødvendige for at producere den samme vare. Som følge heraf skal sådanne tab tages i betragtning ved fastsættelsen af selskabets SA&G-omkostninger. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (44) Den russiske eksporterende producent gentog endnu engang sin påstand efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Påstanden går dog ud over de specifikke aspekter af den supplerende fremlæggelse. Kommissionen fastholder den opfattelse, der er anført i de foregående punkter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2852/2000 af 22. december 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Indien og Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 17).

- (45) En eksporterende producent anfægtede den metode, som Kommissionen anvendte til at beregne de samlede SA&G-omkostninger til forretningsmæssigt forbundne indenlandske forhandlere, hvor Kommissionen anvendte de SA&G-omkostninger, der blev indberettet for salget til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på hjemmemarkedet. Kommissionen accepterede denne påstand og korrigerede den endelige beregning. Da de korrigerede SA&G-omkostninger ikke var væsentligt forskellige fra dem, der oprindeligt blev anvendt, og da de kun påvirkede et begrænset antal salg, havde denne korrektion ikke nogen indvirkning på den deraf følgende dumpingmargen.
- (46) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen havde talt emballeringsomkostningerne to gange ved fastsættelsen af de samlede produktionsomkostninger i undersøgelsen af rentabiliteten. Kommissionen afviste påstanden. Som det er nøje præciseret i den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, fjernede Kommissionen emballeringsomkostninger fra SA&G-omkostninger, før de samlede produktionsomkostninger blev beregnet.
- (47) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede de eksporterende producenter den metode, der var anvendt til at beregne den normale værdi. De påstod, at Kommissionen anvendte en forkert procentsats af SA&G-omkostninger, og ved kun at bruge SA&G-omkostningerne fra fortjenstgivende salgstransaktioner, overdrev Kommissionen den normale værdi.
- (48) Kommissionen foretager objektive undersøgelser. Den metode, der blev anvendt til at beregne den normale værdi, anvendes konsekvent i alle tilfælde, hvor de relevante kriterier er opfyldt. Kommissionen anvender grundforordningens artikel 2, stk. 6, hvori det fastsættes, at beløbene til SA&G-omkostninger samt fortjeneste baseres på salg i normal handel. De eksporterende producenters påstand om at anvende faste beløb til SA&G-omkostninger, uanset om sådanne omkostninger vedrører salg i normal handel, er i strid med denne bestemmelse. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (49) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger rejste en eksporterende producent spørgsmålet om negative posteringer i forbindelse med indenlandske transaktioner med hensyn til beregningen af den normale værdi. Den eksporterende producent forklarede, at disse posteringer vedrørte korrektioner af fakturaer og var begrundet i konfigurationen af producentens regnskabssystem, hvor alle korrektioner af fakturaer kun kunne foregå ved at udligne den originale postering med en tilsvarende negativ postering. Producenten fremførte, at Kommissionens beregning af den normale værdi ikke tog hensyn til den konkrete konfiguration af dens regnskabssystem og derfor ikke var korrekt.
- (50) Kommissionen bemærker for det første, at den eksporterende producent, i strid med instrukserne i Kommissionens spørgeskema, havde anført disse korrektioner som transaktioner på listen, i stedet for at indberette posteringerne i den relevante kolonne i Kommissionens spørgeskema. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger indgav den eksporterende producent for det andet en revideret dumpingmargen, men uden at indgive en revideret liste over indenlandske transaktioner eller en revideret dumpingberegning. For det tredje bemærker Kommissionen, at dette argument i realiteten vedrører kvaliteten af de oplysninger, som den eksporterende producent selv har fremlagt for Kommissionen i løbet af undersøgelsen. For det fjerde blev beregningen af den normale værdi, herunder listen over indenlandske transaktioner, som den eksporterende producent indgav, behørigt fremlagt i den foreløbige fase af undersøgelsen. Den eksporterende producent fremsatte ikke desto mindre ingen bemærkninger til denne beregning i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. Den samme liste over indenlandske transaktioner blev anvendt i de dumpingberegninger, der blev endeligt fremlagt. Den eksporterende producent forklarer ikke, hvorfor den ikke kunne have rejst dette spørgsmål på et tidligere tidspunkt i undersøgelsen.
- (51) På trods af alle disse mangler i den eksporterende producents adfærd vedrørende dette spørgsmål har Kommissionen, som en objektiv og upartisk undersøgelsesmyndighed, analyseret denne påstand og konkluderet, at beregningen af den normale værdi faktisk skulle korrigeres for at undgå en mulig dobbelttælling. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger indsendte eksportøren en nøgle som transaktionslisten kunne filtreres efter for at eliminere alle korrektioner og kun efterlade de endelige posteringer. Kommissionen anvendte denne metode til at korrigere den liste, der blev foreslået af den eksporterende producent efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, til de oplysninger der var efterprøvet, og accepterede derfor påstanden i sin helhed.
- (52) Kommissionen sendte en supplerende fremlæggelse af de endelige oplysninger til alle interesserede parter for at informere dem om anerkendelsen af påstanden, og opfordrede parterne til at fremsætte bemærkninger.
- (53) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at den supplerende fremlæggelse faktisk understregede det mangelfulde samarbejde fra de russiske eksporterende producenter. Parten påstod endvidere, at den supplerende fremlæggelse faktisk indikerede, at andre datasæt kunne være set bort fra og ikke burde være blevet accepteret. Kommissionen rejste spørgsmålet om kvaliteten af de fremsendte oplysninger og samarbejdet, men besluttede i dette specifikke tilfælde, at påstanden objektivt set kunne accepteres.

- (54) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger accepterede den russiske eksporterende producent princippet og omfanget af den korrektion, som Kommissionen foretog af dens dumpingmargen.
- (55) Den eksporterende producent hævdede, at den havde fremsendt listen over indenlandske transaktioner sammen med besvarelsen af spørgeskemaet. Denne omstændighed er ikke bestridt. Det er kvaliteten af det fremsendte, der er anfægtet. Den eksporterende producent hævdede endvidere, at den ikke indgav bemærkninger til den nævnte liste over transaktioner efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, fordi dette datasæt ikke havde nogen indflydelse på beregningen af dumpingmargenen. Kommissionen bemærker, at den eksporterende producent gentagne gange har fremsat påstande i forbindelse med metodologien og aspekter af den beregning, som — hvis Kommissionen havde accepteret disse (hvilket bestrides) — ville have foranlediget Kommissionen til at anvende datasættene. Det var derfor vigtigt for den berørte part at sikre, at datasættet, der offentliggøres i den foreløbige fase, var korrekt og kunne have været anvendt til beregningen af dumpingmargenen. Mens virksomheden rejste spørgsmålet om afbestillinger og de deraf følgende mange identiske posteringer under kontrolbesøget, var det først efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at problemets fulde omfang blev tydeligt, hvilket også kunne ses gennem indvirkningen på beregningen af dumpingmargenen. Selv om virksomheden hævder, at posteringerne ikke er kreditnotaer, er den nøgle, som er indgivet af virksomheden selv, og som identificerer disse posteringer, navngivet kreditnotanummer. Ikke desto mindre har Kommissionen accepteret påstanden i sin helhed, og virksomheden anfægtede ikke den nye beregning af dumpingmargenen.
- (56) En eksporterende producent påstod, at Kommissionen ikke medtog indtægterne fra frigivelse af reserver, der fandt sted før undersøgelsesperioden, i beregningen af SA&G-omkostninger. Den eksporterende producent mente at Kommissionen anvendte dobbeltstandarter og asymmetriske vurderinger, sammenlignet med tabene som følge af en revaluering af udenlandske valutaer, som Kommissionen havde medtaget.
- (57) Kommissionen bemærker, at dens tilgang er konsekvent. SA&G-omkostningerne omfatter hverken indtægter eller udgifter (der har en indvirkning på fortjenesten i det pågældende år), som Kommissionen fandt var forbundet med den eksporterende producents oversøiske operationer. Dette blev fremlagt i den endelige fremlæggelse af oplysninger og blev ikke anfægtet af den eksporterende producent. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

2.2.3. Eksportpris

- (58) Kommissionen foretog en yderligere undersøgelse af det salg, som en af de eksporterende producenter foretog til en ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz, som beskrevet i betragtning 84 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen kontaktede både den eksporterende producent og den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandler og udførte sin egen undersøgelse på området for at få yderligere oplysninger om deres forbindelse.
- (59) Eurofer anmodede efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger Kommissionen om nøje at undersøge forbindelsen mellem den eksporterende producent og den schweiziske forhandler og at tilpasse beregningen ud fra resultaterne af denne undersøgelse.
- (60) Efter at have evalueret resultaterne af denne undersøgelse besluttede Kommissionen at betragte den schweiziske forhandler som værende ikke forretningsmæssigt forbundet med den russiske eksporterende producent. Kommissionen fandt ingen elementer, der kunne understøtte påstanden om, at disse parter var forbundne i undersøgelsesperioden og afviste derfor denne påstand.
- (61) Den eksporterende producent fremlagde også yderligere oplysninger, som gjorde det muligt for Kommissionen at korrigere salget til uafhængige parter i Unionen. Den eksporterende producent havde tidligere indberettet salget baseret på interne fakturaer i russiske rubler. Disse fakturaer viste salgets oprindelige værdi i fremmed valuta, som var omregnet efter virksomhedens dagsats. Kommissionen kunne knytte disse nye oplysninger til oplysninger, der var blevet efterprøvet på stedet. Denne korrektion har ført til en mindre nedsættelse af dumpingmargenen i forhold til den foreløbige beregning.
- (62) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede de eksporterende producenter anvendelsen af justeringerne for SA&G-omkostninger samt fortjeneste i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, for salg via deres forretningsmæssigt forbundne schweiziske forhandlere/importører.
- (63) Ifølge deres opfattelse er korrektionerne kun relevante på et transaktionsspecifikt grundlag i de transaktioner, hvor salgsbetingelserne kræver, at et produkt leveres efter toldbehandling, dvs. transaktioner, hvor den forretningsmæssigt forbundne part fungerer som importør, såsom med DDP-betingelser. Samtidig gjorde de gældende, at deres forretningsmæssigt forbundne forhandlere/importører i Schweiz bør betragtes som en del af producentens eksportnetværk.

- (64) Som svar herpå bekræfter Kommissionen, at en justering for SA&G-omkostninger samt en rimelig fortjenstmargen i henhold til grundforordningen artikel 2, stk. 9, andet og tredje afsnit, bør anvendes til alle former for salgstransaktioner via de forretningsmæssigt forbundne schweiziske forhandlere/importører.
- (65) Selv om leveringen af varer under de transaktionsbetingelser, der er indberettet af den eksporterende producent, er sket, inden de overgår til fri omsætning, og selv om ansvaret for fortoldning ligger hos køberen (i modsætning til transaktioner med DDP-betingelser), ændrer dette ikke ved det forhold, at salget foretages af den forretningsmæssigt forbundne forhandler/importør, som afholder SA&G-omkostninger og som regel søger at opnå fortjeneste med sine tjenesteydelser.
- (66) I betragtning af at forhandleren/importøren er forretningsmæssigt forbundet med den eksporterende producent, indebærer grundforordningens artikel 2, stk. 9, at oplysninger fra en sådan forhandler/importør pr. definition er utroværdige, og at dens fortjeneste bør fastsættes af undersøgelsesmyndigheden på et rimeligt grundlag. Grundforordningens artikel 2, stk. 9, udelukker desuden ikke, at der foretages justeringer for omkostninger, der er afholdt forud for import, eftersom disse omkostninger normalt afholdes af forhandleren/importøren. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (67) De eksporterende producenter gentog denne påstand, der blev fremsat efter den endelige fremlæggelse af oplysninger uden at fremsætte nogen nye oplysninger om de opgaver, som udføres af de schweiziske forhandlere/importører. Kommissionen bemærker, at dens holdning er i overensstemmelse med EU-retspraksis. Den omstændighed, at de forretningsmæssigt forbundne virksomheder kun udfører visse funktioner forhindrer ikke Kommissionen i at foretage justeringer i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, men det kunne afspejles i, at der kan fratrækkes et lavere beløb for SA&G-omkostninger fra prisen for videresalg af den pågældende vare til den første uafhængige køber. Bevisbyrden ligger hos den interesserede part, som påtænker at anfægte omfanget af de justeringer, der blev foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 9. Hvis disse parter anser justeringerne for at være urimelige, skal de derfor fremlægge specifikke beviser og udregninger, som begrundes påstandene. De eksporterende producenter fremlagde dog ingen beviser, der kunne rejse tvivl om de anvendte SA&G-omkostninger eller den procentuelle fortjeneste. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

2.2.4. Sammenligning

- (68) I deres bemærkninger anførte de eksporterende producenter, at de var uenige i brugen af datoen for salgskontrakten/indkøbsordren til at konvertere eksportsalgene i udenlandsk valuta til russiske rubler. De eksporterende producenter var dog enige i, at dette i højere grad afspejlede de væsentlige salgsbetingelser, end fakturadatoen gjorde, selv om de fremførte, at Kommissionen aldrig hidtil har gjort brug af denne mulighed. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (69) De eksporterende producenter gentog denne påstand efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner og understregede, at Kommissionen gav en utilstrækkelig begrundelse for at anvende datoen for salgskontrakten/indkøbsordren. De påstod endvidere, at Kommissionen burde have anvendt en gældende vekselkurs højst 60 dage før fakturadatoen, med henvisning til de vedvarende bevægelser i vekselkurserne i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j).
- (70) Kommissionen accepterede ikke justeringen for vedvarende bevægelser i dette tilfælde, da bevægelsen for EUR/RUB-vekselkursen viser store udsving i stedet for en vedvarende bevægelse hen imod slutningen af undersøgelsesperioden. Hvis Kommissionen anvendte justeringen for vedvarende bevægelser i forbindelse med deprecieringen af den eksporterende producents valuta, ville dette desuden mindske eksportprisen og dermed medføre højere dumpingmargener. Desuden bør justeringen for vedvarende bevægelser anvendes til at afspejle de relaterede bevægelser i vekselkursen og ikke til at fastsætte en maksimal frist på 60 dage fra fakturadatoen, som de eksporterende producenter foreslår. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (71) Ved at anvende datoen for salgskontrakten/indkøbsordren har Kommissionen i vid udstrækning minimeret virkningen af de betydelige og uforudsigelige udsving i valutakurserne hen imod slutningen af undersøgelsesperioden. Kommissionen er uenig i de eksporterende producenters påstand om, at dette udgjorde en ubegrundet ændring i metoden. Kommissionen anvendte vekselkursen for salgsdatoen i fuld overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), og redegjorde i tilstrækkelig grad for, hvorfor det i denne sag er datoen for salgskontrakten/indkøbsordren, der korrekt afspejler de væsentlige salgsbetingelser. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

2.2.5. Dumpingmargener

- (72) Under hensyntagen til ændringerne i fastsættelsen af den normale værdi, som er anført i betragtning 37-51, og som er bekræftet i de øvrige undersøgelsesresultater i betragtning 65-93 i forordningen om midlertidig told, fastsættes de endelige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Tabel 2

Dumpingmargener, Rusland

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7
PAO Severstal	35,9
PJSC Novolipetsk Steel ⁽¹⁾	38,9
Alle andre virksomheder	38,9

3. SKADE

3.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen

- (73) En interesseret part anfægtede klagerens status, og indikerede, at genvalsningsanlæg ikke var medtaget i beregningerne. I denne forbindelse skal det bemærkes, at beregningen af den samlede produktion faktisk medtog produktionsmængden af genvalsningsanlæg. Denne bemærkning afvises derfor.
- (74) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen, bekræftes konklusionerne i betragtning 94-98 i forordningen om midlertidig told.

3.2. EU-forbruget

- (75) Adskillige parter hævdede, at bl.a. forbruget burde have været analyseret samlet ved at kombinere forbruget på det bundne marked med forbruget på det frie marked.
- (76) I denne henseende blev udviklingen i forbruget på det bundne og det frie marked angivet og forklaret i tabel 5 og tabel 6 i forordningen om midlertidig told. Ved at kombinere disse to tabeller udviklede det samlede forbrug (både det bundne og det frie marked) sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 3

Samlet forbrug (bundne og frie marked) (ton)

	2011	2012	2013	2014	UP
Samlet forbrug	36 961 744	34 375 474	36 277 064	37 461 260	37 306 302
Indeks (2011 = 100)	100	93	98	101	101

Kilde: Eurostat og verificeret spørgeskemabesvarelse fra Eurofer.

⁽¹⁾ Denne virksomhed har meddelt Kommissionen, at den i overensstemmelse med ændringer i russisk lovgivning, har ændret sin retlige form fra Open Joint Stock Company (OJSC) til Public Joint Stock Company (PJSC). Denne ændring har været gældende siden den 1. januar 2016.

- (77) Det fremgår af ovenstående tabel, at efter et kraftigt fald i forbruget i 2012 steg det samlede forbrug til et niveau, der var lidt højere i undersøgelsesperioden end ved begyndelsen af den betragtede periode. Tendensen skyldes stigningen i det bundne forbrug, som var større end faldet i forbruget på det frie marked i absolutte tal.
- (78) En interesseret part fremførte, at påstanden om, at den bundne anvendelse ikke er i konkurrence med importen mangler begrundelse. Denne part er overbevist om, at såfremt importen er tilgængelig på konkurrencemæssige vilkår, ville EU-producenterne bruge dem. Bunden anvendelse bør derfor tages i betragtning.
- (79) I denne henseende skal det bemærkes, at det ikke giver økonomisk mening for integrerede producenter at købe produkter fra konkurrenterne, der er bestemt til produktion i de efterfølgende omsætningsled, når der er ledig kapacitet til fremstilling af sådanne produkter. I en kapitalintensiv sektor såsom stål bør kapacitetsudnyttelsesgrad opretholdes på det højest mulige niveau for at kunne sprede de faste omkostninger og holde produktionsomkostningerne på sit laveste niveau. På dette grundlag måtte argumentet i betragtning 78 afvises.
- (80) Visse interesserede parter vendte tilbage til forbruget i deres bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Visse parter påstod, at de bundne og frie markeder hverken var blevet ordentligt analyseret eller forklaret. Som anført i betragtning 103-106 i forordningen om midlertidig told er det dog klart, at forbruget for hvert marked var forskelligt og afspejlede resultaterne for de vigtigste involverede industrier i de efterfølgende led. Det bundne marked steg på grund af udviklingen i sektorer som for eksempel automobiler. I modsætning hertil udviklede de generelle industrisektorer, som der leveres til via det frie marked, sig i mindre grad. Påstanden om, at de frie markeder og de bundne markeder ikke var blevet analyseret korrekt, blev afvist.
- (81) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftes konklusionerne i betragtning 99-106 i forordningen om midlertidig told.

3.3. Import fra de pågældende lande

3.3.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (82) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande, bekræftes konklusionerne i betragtning 107-111 i forordningen om midlertidig told.

3.3.2. Importmængde, markedsandel og pris for importen fra de pågældende lande

- (83) Som nævnt ovenfor hævdede visse parter, at den overordnede situation, herunder både det bundne og det frie marked, burde have været analyseret i forhold til de forskellige indikatorer. For så vidt angår markedsandel, skal det bemærkes, at i betragtning af den manglende konkurrence mellem det bundne forbrug (salg) og importen fra de pågældende lande og i betragtning af den særlige karakter af det bundne marked i de efterfølgende omsætningsled, er der ikke anført en analyse af markedsandelen udtrykt som en procentdel af det samlede forbrug her. Dette er også i overensstemmelse med den etablerede retspraksis ved Unionens retsinstanser ⁽¹⁾.
- (84) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende mængde og markedsandel af importen fra de pågældende lande, bekræftes konklusionerne i betragtning 112-114 i forordningen om midlertidig told.

3.3.3. Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud

- (85) Det skal først bemærkes, at som følge af en administrativ fejl måtte de mængder, der sælges af EU-erhvervsgrenen, korrigeres. Da denne fejl ikke havde nogen væsentlige indvirkninger på gennemsnitspriserne havde den en ubetydelig indvirkning på beregningerne af margenerne.
- (86) En part hævdede, at den procentdel, der blev tilføjet cif-værdien for at dække omkostninger efter importen, burde genberegnes på basis af et beløb pr. ton. Denne påstand blev accepteret, og beregningerne blev justeret tilsvarende med en marginal indvirkning på margenerne.

⁽¹⁾ Sag C-315/90, Gimelec m.fl. mod Kommissionen, dom den 27. november 1991, EU:C:1991:447, præmis 23.

- (87) De endelige underbudsmargener er således blevet revideret og ligger på henholdsvis 8,1 % og 15,1 % for Kina og Rusland.
- (88) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende mængde, markedsandel og pris af importen fra de pågældende lande, og med undtagelse af underbudsmargenerne som anført i betragtning 87, bekræftes konklusionerne i betragtning 115-119 i forordningen om midlertidig told.

3.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

3.4.1. Metode

- (89) Flere parter fremsatte bemærkninger med hensyn til den metodologi, der er anvendt for at analysere EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Parterne anførte især, at til trods for den betydelige størrelse på det bundne marked, var dette stort set ikke medtaget i den økonomiske analyse, og at konklusionerne udelukkende var baseret på resultaterne for det frie marked. Disse parter hævdede, at salgspriserne og rentabiliteten på det bundne marked burde have været analyseret separat. Endvidere hævdede de, at den overordnede situation, herunder både det bundne og det frie marked burde have været analyseret, og at en sådan analyse ville have ført til den konklusion, at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt skade.
- (90) I denne forbindelse og som beskrevet i betragtning 123 i forordningen om midlertidig told analyserede Kommissionen henholdsvis EU-erhvervsgrenens bundne og frie marked og det overordnede resultat separat, der hvor det var relevant. For så vidt angår det bundne marked vedrører størstedelen af disse overførsler inden for en juridisk enhed, hvor der ikke udstedes fakturaer, og der derfor ikke findes nogen salgspris. For så vidt angår det bundne salg mellem forretningsmæssigt forbundne enheder blev det klart, at i lyset af de forskellige politikker for overførselspriser, som fandtes hos de forskellige producenter, der indgik i stikprøven, kunne der ikke udføres en fornuftig analyse af pris og rentabilitetsindikatorer. Det var til gengæld muligt for udviklingen i mængden af det bundne forbrug, og der blev udført en analyse af dette. For så vidt angår det frie marked blev enhedsomkostninger, salgspris, salgsmængde og rentabilitet analyseret. For den samlede aktivitet, der omfatter de indbyrdes forbundne bundne og frie markeder, blev en række indikatorer såsom produktionsmængde, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, beskæftigelse, produktivitet, lagre, arbejdskraftomkostninger, likviditet, investeringer og investeringsafkast analyseret.
- (91) På grundlag af ovenstående blev påstanden om, at analysen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation udelukkende er baseret på det frie marked og burde have indeholdt en analyse af det bundne og samlede aktivitet, afvist. Alle væsentlige aspekter vedrørende udviklingen i den økonomiske situation på disse markeder — hver for sig eller samlet — er blevet analyseret.
- (92) En part hævdede, at analysen af det frie marked kun burde have medtaget analysen af andre indikatorer som f. eks. produktion, lagre og likviditet på det frie marked. Parten fremførte, at analysen ikke giver et reelt overblik over den påståede skade.
- (93) I denne forbindelse skal det bemærkes, at analysen af andre skadesindikatorer for det frie marked kun var uigennemførlig i betragtning af de tætte forbindelser, der var mellem det bundne og det frie marked. En yderligere analyse ville heller ikke have ført til meningsfulde konklusioner. Påstanden måtte derfor afvises.
- (94) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger vendte nogle eksporterende producenter tilbage til dette spørgsmål i deres bemærkninger. De hævdede, at den metode, der blev anvendt til at analysere det bundne og det frie marked var i strid med princippet om en retfærdig og objektiv undersøgelse. Men både det bundne og det frie marked er blevet undersøgt, hvor det er muligt, og hvor der var hensigtsmæssige data til rådighed, og der blev også foretaget en kumulativ vurdering, hvor det var hensigtsmæssigt. Det er derfor blevet gjort klart, at konklusionen om skade er nået gennem en vurdering af tre områder (bundne og frie markeder og gennem en kumulativ analyse) ved at anvende alle relevante data. I de tilfælde, hvor en vurdering ikke var mulig, er begrundelsen herfor blevet nævnt.
- (95) Som følge af den omfattende metode går de spørgsmål, som de eksporterende producenter rejser, desuden snarere på fremlæggelsen end indholdet, idet alle relevante oplysninger er blevet forelagt. De fremlagte oplysninger viser, at EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie og det bundne marked er steget lidt mindre end 1 %, men at denne stigning er lavere end væksten i forbruget på disse markeder. For så vidt angår priserne og

rentabiliteten på EU-markedet er disse kun relevante, hvis det drejer sig om priser for salg mellem ikke forretningsmæssigt forbundne parter. Der er faktisk ingen salgspriser for bundne overførsler og ingen pålidelige salgspriser for bundne salg af de grunde, der er anført i betragtning 142 i forordningen om midlertidig told. Derfor kunne der ikke udføres en fornuftig analyse af rentabiliteten på det bundne marked. For så vidt angår produktionsomkostningerne skal det erindres, at udviklingen af denne indikator på det frie marked blev analyseret, selv om det ikke udtrykkeligt kræves i grundforordningen. Udviklingen i produktionsomkostningerne på det bundne marked blev ikke analyseret af de grunde, der er nævnt i samme betragtning.

- (96) Det er derfor blevet gjort klart, at konklusionen om skade er blevet nået gennem en vurdering af tre områder (bundne og frie markeder og gennem en kumulativ analyse) ved at anvende alle relevante data. Påstanden om, at princippet om en retfærdig og objektiv undersøgelse var overtrådt, afvises.
- (97) På grundlag af ovenstående, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger hertil, bekræftes metoden til vurdering af EU-erhvervsgrenens situation, som beskrevet i betragtning 120-123 i forordningen om midlertidig told, hermed.

3.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

3.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (98) En interesseret part påstod, at der var et skift i EU-erhvervsgrenens fokus fra det frie til det bundne marked, og at EU-erhvervsgrenen er blevet mere interesseret i at sælge på det bundne marked, hvor der sælges produkter med højere værditilvækst.
- (99) I denne henseende skal det bemærkes, at EU-erhvervsgrenen ikke helt selvstændigt beslutter at fokusere på enten det bundne eller det frie marked. Fordi markedet for koldvalsedede flade produkter af stål er drevet af efterspørgslen og ikke af udbuddet, hvilket fremgår af EU-producenternes disponible kapacitet, valgte EU-erhvervsgrenen tværtimod ikke at fokusere på det bundne marked, men tabte i stedet markedsandel og salgsmængde på det frie marked på grund af den rigelige og stigende tilgængelighed af dumpingimport fra de pågældende lande. Der var ingen sådanne spørgsmål på det bundne marked. Argumentet må derfor afvises.
- (100) Den samme interesserede part påstod, at forbedringen af kapacitetsudnyttelsen ikke er knyttet til et fald i kapaciteten, men snarere til en stigning i produktionsmængden.
- (101) I den forbindelse bemærkes det, at selv om stigningen i kapacitetsudnyttelsen ikke udelukkende er knyttet til faldet i kapaciteten, da produktionsmængden også steg, er faldet i kapacitet den langt vigtigste årsag til stigningen i kapacitetsudnyttelsen. Når man ser på de absolutte tal, steg produktionsmængden kun med 337 348 ton, mens kapaciteten faldt med 1 873 141 ton. Ud fra ovenstående måtte påstanden afvises.
- (102) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 124–126 i forordningen om midlertidig told.

3.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (103) De russiske eksporterende producenter fremførte, at faldet i salgsmængder ikke kan betragtes som tegn på skade, da det stort set var i overensstemmelse med faldet i forbruget i den betragtede periode. De påstod, at faldet hang sammen med faldet i de globale råvarepriser, hvilket førte til lavere priser for den pågældende vare, stigende import fra tredjelande siden 2012 og EU-erhvervsgrenens import af den pågældende vare.
- (104) I denne henseende skal det først bemærkes, at forskellen mellem det faldende salg (– 14 %) og forbruget (– 9 %), ikke kan betragtes som ubetydeligt. Endvidere kan faldet i de globale råvarepriser ikke betragtes som en gyldig årsag til faldet i salgsmængden, da disse elementer, dvs. råvarepriser og salgsmængder, ikke er direkte forbundet. Desuden ville ethvert fald i de globale råvarepriser både have indvirkning på EU-erhvervsgrenen og på importerede varer. For så vidt angår import fra tredjelande skal tendensen analyseres henover den betragtede

periode og ikke ved at starte midt i denne periode. I denne forbindelse bemærkes det, at importen fra tredjelande både faldt målt i absolutte tal (– 206 571 ton) og i relative tal (fra 10,9 % til 9,1 % i markedsandel). Hvad angår EU-erhvervsgrenens import fra de pågældende lande, skal det desuden bemærkes, at sådanne indkøb var stabile i den betragtede periode og udgjorde mindre end 1 % af EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde. På baggrund af ovenstående måtte dette argument afvises.

- (105) Hvad angår markedsandel satte de samme parter spørgsmålstegn ved, hvordan Kommissionen foreløbigt konkluderede, at faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel (fra 74,8 % til 70,8 %) var et tegn på skade, når markedsandelen på 5,4 % for importen fra Indien, Iran og Ukraine ikke var i stand til at bryde årsagssammenhængen mellem den påståede skade og importen fra de pågældende lande.
- (106) I denne forbindelse er det værd at bemærke, at markedsandelen for de lande, der er nævnt ovenfor, bør analyseres henover den betragtede periode og kun ved at fokusere på en bestemt etårig periode. Markedsandelen for importen fra Indien, Iran og Ukraine steg fra 4 % til 5,4 % i løbet af den betragtede periode, dvs. kun med 1,4 % procentpoint, hvor den samlede import fra andre tredjelande, som nævnt i betragtning 105, faldt fra 10,9 % til 9,1 % til fordel for import fra de pågældende lande. EU-erhvervsgrenens faldende markedsandel kan derfor ikke sammenlignes i snæver forstand med markedsandelen for de lande, der er nævnt ovenfor, og denne nedgang kan således betragtes som et tegn på skade. På baggrund af ovenstående måtte dette argument afvises.
- (107) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 127–132 i forordningen om midlertidig told.

3.4.2.3. Beskæftigelse, arbejdskraftomkostninger og produktivitet

- (108) En interesseret part påstod, at faldet i beskæftigelsen ikke bør kædes sammen med dumpingimporten fra de pågældende lande, men derimod til den modernisering af udstyr, som førte til ansættelse af mere kvalificerede medarbejdere og som medførte højere arbejdskraftomkostninger.
- (109) I denne forbindelse skal det bemærkes, at påstandene vedrørende modernisering af udstyr og ansættelse af mere kvalificeret personale ikke understøttes af nogen dokumentation og derfor bør afvises.
- (110) En anden interesseret part rejste tvivl om den modsatte tendens, der blev fulgt af beskæftigelse (– 10 %) og arbejdskraftomkostninger (+ 11 %) i den betragtede periode. Parten var også i tvivl om, hvorvidt udviklingen både gjaldt det bundne og det frie marked.
- (111) I denne forbindelse henvises der til betragtning 144 i forordningen om midlertidig told, hvori det anføres, at stigningen i arbejdskraftomkostningerne faktisk var knyttet til alvorlige nedskæringer i beskæftigelsen, hvilket førte til betaling af fratrædelsesgodtgørelser og derfor kunstigt førte til højere arbejdskraftomkostninger pr. FTE (fuldtidsækvivalent). Det bemærkes også, at nedgangen i beskæftigelsen ikke udelukkende vedrører enten det frie eller det bundne marked, men snarere påvirkede den samlede beskæftigelse, idet produkter, der var bestemt til frie eller bundne markeder fremstilles af det samme personale med det samme udstyr. På baggrund af ovenstående måtte dette argument afvises.
- (112) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 133–134 i forordningen om midlertidig told.

3.4.2.4. Lagerbeholdninger, dumpingmargenens størrelse, vækst, priser, rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

- (113) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende lagerbeholdninger, dumpingmargenens størrelse, vækst, priser, rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast, bekræftes konklusionerne i betragtning 135–151 i forordningen om midlertidig told.

3.4.3. Konklusion vedrørende skade

- (114) En række interesserede parter påstod, at skadesanalysen udelukkende var baseret på den negative udvikling af indikatorerne for det frie marked, og at konklusionerne af en sådan analyse ikke var tilstrækkelige til at berettige, at EU-erhvervsgrenen som helhed lider væsentlig skade.
- (115) I denne forbindelse og som anført i betragtning 96 skal det bemærkes, at Kommissionen ikke kun begrænsede sin analyse til det frie marked, men også, hvor det var relevant, analyserede og konkluderede på udviklingen i EU-erhvervsgrenens økonomiske situation som helhed og i det bundne marked i særdeleshed.
- (116) Det skal i øvrigt bemærkes, at konklusionen om, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, ikke udelukkende er baseret på den negative udvikling i mikro- og makroindikatorer på det frie marked. Mens visse mikro- og makroindikatorer viser en negativ udvikling på det frie marked, viser andre indikatorer for EU-erhvervsgrenens samlede resultater såsom beskæftigelse, arbejdskraftomkostninger pr. FTE, investeringer og investeringsafkast også tegn på en forværring af EU-erhvervsgrenens situation. I betragtning af den respektive størrelse af både det frie marked og det bundne marked, skal det bemærkes, at den positive udvikling i EU-erhvervsgrenens resultater på det bundne marked (i forbindelse med visse indikatorer) ikke var tilstrækkelig til at opveje de negative resultater på det frie marked, hvilket fremgår af den negative udvikling i ovennævnte indikatorer vedrørende den samlede aktivitet. Ud fra ovenstående blev denne påstand afvist.
- (117) På baggrund af analysen af bemærkningerne, som opsummeret i betragtning 73-115, bekræftes konklusionerne i betragtning 152-155 i forordningen om midlertidig told.

4. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (118) Flere interesserede parter hævdede, at skaden ikke kunne tilskrives dumpingimporten fra de pågældende lande, og at de øvrige faktorer brød årsagssammenhængen. Nogle af påstandene var blot en gentagelse af de klager, der allerede var blevet fremført på det foreløbige stadium uden nogen nye elementer. De nye bemærkninger analyseres nedenfor.

4.1. Genopretning af den europæiske økonomi

- (119) En interesseret part anfægtede, at der var tale en langsom genopretning efter krisen i 2012 og hævdede, at importen fra de pågældende lande ikke havde forhindret EU-erhvervsgrenen i at drage fordel af en sådan genopretning. De gjorde i det væsentlige gældende, at den manglende genopretning efter krisen i 2012 var forårsaget af den påståede vedvarende lave efterspørgsel efter koldvalsede flade produkter af stål.
- (120) Det skal i første omgang bemærkes, at forbruget mellem 2012 og undersøgelsesperioden steg med 4,4 %, hvilket, på trods af at det ikke nåede op på sit niveau for 2011, kan betragtes som et tegn på en langsom genopretning. Hvad angår importen fra de pågældende lande er det værd at bemærke, at inden for rammerne af en langsom genopretning steg deres markedsandel fra 13,5 % i 2012 til 18,7 % i 2013 og endda til 20,1 % i undersøgelsesperioden. Ud fra ovenstående må påstanden afvises.

4.2. Investeringer, kapacitets- eller produktionsstigning

- (121) Den samme interesserede part hævdede, at EU-erhvervsgrenen utilsigtet havde foretaget forkerte forretningsbeslutninger i form af dyre investeringer i 2011 og 2012 og ved at øge kapaciteten i 2011.
- (122) I den forbindelse mindes der om, at i denne undersøgelse havde analysen fokus på udviklingen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i perioden fra 2011 til undersøgelsesperioden. Derfor kan den kapacitetsforøgelse, der fandt sted mellem 2010 og 2011, ikke anses for at være en del af analysens omfang. Det skal yderligere bemærkes, at påstanden om, at EU-erhvervsgrenen foretog angiveligt dyre investeringer i 2011 og 2012 ikke er understøttet af nogen form dokumentation. Endelig skal det bemærkes, at de investeringer, der er foretaget af de stikprøveudtagne EU-producenter i den betragtede periode, udgjorde mindre end 2,5 % af nettoværdien af deres aktiver og hovedsagelig bestod i udskiftnings- og rationaliseringsinvesteringer. I betragtning af omfanget af investeringerne og deres art kan sådanne investeringer ikke betragtes som tilstrækkeligt væsentlige til at have indflydelse på EU-erhvervsgrenens økonomiske resultater. Denne påstand afvises derfor.

- (123) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger og igen efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod visse interesserede parter, at det ikke var importen fra de pågældende lande, men stigningen i EU-erhvervsgrenens produktionsmængde — som fandt sted på et tidspunkt, hvor forbruget var faldende — der bør betragtes som årsagen til skade.
- (124) I denne forbindelse og som anført i betragtning 152 i forordningen om midlertidig told skal det erindres, at EU-erhvervsgrenen øgede sin produktionsmængde for at tilfredsstille stigningen i det bundne forbrug. Da EU-erhvervsgrenen hovedsagelig producerer efter ordre, hvilket bekræftes af de relativt lave lagerniveauer (se betragtning 136) i forordningen om midlertidig told), kan en sådan stigning ikke betragtes som årsag til skaden. Ud fra ovenstående må påstanden afvises.

4.3. Råvarepriser

- (125) En række interesserede parter anfægtede konklusionerne vedrørende virkningen af de faldende råvarepriser på EU-erhvervsgrenens priser. De anfægtede for det første, at faldet i importpriserne var lavere end faldet i råvarepriserne, og brugte jernmalm som eksempel. Parten påpegede, at prisen på jernmalm (RMB/ton) var faldet med 39 % i den betragtede periode. For det andet gjorde de gældende, at Kommissionens argumentation i betragtning 171-175 i forordningen om midlertidig told ikke afkræftede påstanden om, at faldende råvarepriser havde ført til et fald i priserne på den undersøgte vare, og at Kommissionen ikke havde lagt tilstrækkelig vægt på det globale fald i råvarepriserne.
- (126) I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at importpriserne fra de pågældende lande faldt i gennemsnit med 20 % i den betragtede periode, hvilket er mere end faldet i EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger. Hvad angår jernmalm — og efter omregningen af de fremsendte prisoplysninger fra RMB til EUR/ton — ser det desuden ud til, at priserne på jernmalm kun faldt med ca. 31 % i den betragtede periode. Ud fra et konservativt skøn om at andelen af jernmalm ville tegne sig for 35 % af omkostningerne i de pågældende lande, kunne faldet i råvarepriserne kun føre til et prisfald på mindre end ca. 11 %, når (som forklaret ovenfor) importpriserne fra de pågældende lande faldt med 20 %.
- (127) Hvad angår den anden påstand, er det værd at bemærke, at Kommissionen ikke undlod at medtage det faktum at faldet i råvarepriser påvirkede prisen på den pågældende vare i den betragtede periode. Det anføres dog, at prisen på den undersøgte vare i Unionen ikke fulgte den globale prisudvikling, som stort set afspejlede udviklingen i råvarepriserne. Kommissionen har også analyseret andre faktorer, der påvirkede priserne, nemlig de regionale forskelle og den overskydende kapacitet. Det indikeres også, at hvis prisen på den pågældende vare ikke var faldet mere end faldet i råvarepriserne, ville konkurrencevilkårene på markedet desuden være forblevet retfærdige, og EU-erhvervsgrenen ville have været i stand til at høste fordelene ved en nedbringelse af omkostningerne og opnå rentabilitet igen. Ud fra ovenstående må påstanden afvises.
- (128) Visse eksporterende producenter vendte tilbage til dette spørgsmål i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Der blev imidlertid ikke fremført nogen nye argumenter.

4.4. EU-erhvervsgrenens import

- (129) En interesseret part hævdede, at der ikke blev lagt tilstrækkelig vægt på EU-erhvervsgrenens import af den pågældende vare i Kommissionens undersøgelse af årsagssammenhængen, hvilket førte til en ufuldstændig og unøjagtig bedømmelse af årsagssammenhængen.
- (130) Som anført i betragtning 104 var EU-erhvervsgrenens import fra de pågældende lande stabil i den betragtede periode og udgjorde mindre end 1 % af EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde. Som nævnt i betragtning 191 i forordningen om midlertidig told blev disse indkøb desuden foretaget af handelsafdelinger, der frit kan købe koldvalsede flade produkter af stål fra flere kilder. Handelsafdelinger er tvunget til at tilbyde de billigste materialer for at bevare deres forretningsmæssige forbindelser. I betragtning af de små mængder, der er tale om, samt den omstændighed, at sådanne mængder ikke er steget i den betragtede periode, konkluderes det, at importen fra de pågældende lande er blevet givet tilstrækkelig vægt. Påstanden må derfor afvises.

- (131) Visse eksporterende producenter vendte tilbage til dette spørgsmål i deres bemærkninger efter fremlæggelsen af de endelige oplysninger og hævdede, at Kommissionen havde genfortolket tallene for at retfærdiggøre konstateringen af skade ved at revurdere den andel, som importen udgjorde i procent af det samlede salg. Faktisk genfortolkede Kommissionen ikke tallene, men gav blot et mere præcist tal (mindre end 1 %) end det bredere omfang, som var anført i forordningen om midlertidig told (0 %-5 %).

4.5. Tidligere aftaler om handel med visse stålprodukter mellem Rusland og Unionen

- (132) De samme interesserede parter gentog — efter den endelige foreløbige fremlæggelse af oplysninger og igen efter den endelige fremlæggelse af oplysninger — argumentet om, at russisk import forblev inden for de ikke-skadevoldende kvoter, der var fastsat i de tidligere aftaler om handel med visse stålprodukter mellem Rusland og Unionen. Navnlig var parten ikke enig i konklusionen om, at niveauet for kvoterne var »for høje«, og den påpegede, at der var et betydeligt overlap mellem varedækningen i denne undersøgelse og kategorien »andre fladvalsedede produkter« (som defineret i aftalerne).
- (133) I denne forbindelse mindes der om, at ovennævnte aftale ophørte før undersøgelsesperioden, dvs. den 22. august 2012 efter Den Russiske Føderations tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO). Endvidere bemærkes det, at aftalen ikke indeholder nogen bestemmelse om indeksregulering af kvoterne for den tilladte import ud fra den faktiske årlige udvikling i efterspørgslen/forbruget. Med andre ord ville et vigende marked ikke medføre en tilsvarende tilpasning af kvoterne. I artikel 10 i ovennævnte aftale er det endda anført, at mængden bør øges med 2,5 % i hver produktgruppe med hver årlig forlængelse. Det er derfor ikke overraskende, at kvoten for den produktgruppe, der omfatter de produkter, der er dækket af denne undersøgelse, aldrig blevet nået i den periode, hvor aftalen bestod.
- (134) På baggrund af ovenstående fremgår det, at de kvoter, der er omhandlet i bilagene til disse årlige aftaler hverken er forbundet med udviklingen på markedet eller i forbruget, da kvoten automatisk blev opjusteret uanset udviklingen i forbruget/efterspørgslen. Eftersom kvoten aldrig blev opbrugt i løbet af aftalens eksistens, kan det desuden antages, at kvoten netop var »for høj«, ikke kun for den periode, hvor aftalen bestod, men også når man sammenligner med udviklingen i forbruget i den betragtede periode. Som følge heraf er enhver form for sammenligning mellem niveauet for disse kvoter, som ikke længere var gældende fra den 22. august 2012 og fremefter, og omfanget af importen fra Rusland i den betragtede periode uden betydning. Denne påstand blev derfor afvist.
- (135) Det påståede overlap mellem varedækningen i denne undersøgelse og de tilsvarende »andre fladvalsedede produkter« blev analyseret yderligere. Det så ud til, at varedækningen i den nuværende undersøgelse også vedrørte varer henhørende under produktgruppen »legerede koldvalsedede og overtrukne plader«. Det fremgik desuden, at ud af de 42 Taric-koder, der er omfattet af aftalen, under ovennævnte produktgrupper, er det kun 7 der fuldstændig stemmer overens med de koder, der anvendes i forordningen om midlertidig told (7209 16 90 00, 7209 17 90 00, 7209 18 91 00, 7209 26 90 00, 7209 27 90 00, 7209 28 90 00 og 7225 50 80 00). Som følge heraf blev 35 af de Taric-koder, der er angivet i bilaget til aftalen, udelukket fra varedækningen i denne undersøgelse. Omkring 10 af de Taric-koder, der er omfattet af denne undersøgelse, var dog ikke omfattet af ovennævnte aftale. På grundlag af ovenstående fremgår det, at det påståede overlap ikke er understøttet af faktuelle beviser, og at disse påstande må afvises.

4.6. EU-erhvervsgrenens overkapacitet

- (136) En anden interesseret part fremførte, at EU-erhvervsgrenen var væsentligt påvirket af dens overkapacitet, som medførte et overudbud, øgede omkostninger og en lavere fortjeneste, men som også hindrede yderligere investeringer. Parten anførte endvidere, at uden import ville kapacitetsudnyttelsen kun være nået op på 72 %.
- (137) Det skal først og fremmest bemærkes, at EU-erhvervsgrenen reducerede sin kapacitet med 3 % i den betragtede periode for at tilpasse sig til den nye globale markedssituation. Selv om den kapacitetsudnyttelsesgrad, som EU-erhvervsgrenen opnåede i den betragtede periode, ikke kan betragtes som tilfredsstillende, og det ikke anfægtes at den lave kapacitetsudnyttelsesgrad kan have haft en indvirkning på erhvervsgrenens resultat, skal det bemærkes at EU-erhvervsgrenen stadig var rentabel i 2011, da dens installerede kapacitet oversteg niveauet i undersøgelsesperioden og kapacitetsudnyttelsen var lavere end i undersøgelsesperioden. Derfor, og i betragtning af forbedringen af kapacitetsudnyttelsen i forbindelse med kapacitetsreduktionen, konkluderes det, at kapacitetsudnyttelsen ikke kan betragtes som en faktor, der bryder årsagssammenhængen. Ud fra ovenstående må påstanden afvises.

4.7. Import fra tredjelande

- (138) En række parter påstod, at Kommissionen ikke havde vurderet virkningen af import fra tredjelande korrekt. De hævdede, at niveauet for deres import var tæt på niveauet for importen fra Rusland, og at importen fra Iran og Ukraine fandt sted til priser, der var lavere end priserne på importen fra Rusland og Kina. Som nævnt i betragtning 105 hævdede en af de interesserede parter desuden, at importen fra Ukraine, Indien og Iran, der tegnede sig for en markedsandel på 5,4 % i den betragtede periode, ikke var blevet vurderet korrekt i sammenligning med faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel.
- (139) I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at som det fremgår af betragtning 104 faldt markedsandelen for importen fra andre lande fra 10,9 % til 9,1 % (fra 854 281 til 647 710 ton) i den betragtede periode, mens markedsandelen for importen fra Rusland alene steg fra 5,9 % til 9,8 % (fra 466 165 til 697 661 ton). Det følger af ovenstående, at importen fra Rusland og fra andre tredjelande fulgte modstridende tendenser. Det skal endvidere bemærkes, at inden for rammerne af denne undersøgelse er importen fra Rusland blevet kumuleret med importen fra Kina, og at de pågældende landes markedsandel er steget fra 14,3 % i 2011 til 20,1 % i undersøgelsesperioden.
- (140) Som det er ubestridt, at importen fra Iran og Ukraine faktisk fandt sted til gennemsnitspriser, som var lavere end de pågældende landes gennemsnitspriser, bemærkes det for det andet, at gennemsnitspriserne på denne import underbød importen fra de pågældende lande i løbet af den betragtede periode, og at der ikke var nogen betydelig ændring i deres prispolitik i denne periode. Da deres markedsandel kun steg en smule, fra 2,9 % til 3,4 %, er det usandsynligt, at denne import brød årsagssammenhængen.
- (141) Som nævnt i betragtning 106 bør markedsandelen for Ukraine, Indien og Iran for det tredje analyseres henover den betragtede periode og ikke kun ved at fokusere på en bestemt etårig periode. Det følger heraf, at markedsandelen for importen fra Indien, Iran og Ukraine faktisk er steget en smule fra 4 % til 5,4 % i den betragtede periode, mens importen fra andre tredjelande (herunder dem, der er anført ovenfor) generelt er faldet fra 10,9 % til 9,1 %. EU-erhvervsgrenens faldende markedsandel (– 4 %) kan derfor ikke kun sammenlignes med markedsandelen for ovennævnte lande i undersøgelsesperioden, og stigningen i markedsandelen ikke kan betragtes som tilstrækkelig væsentlig til at bryde årsagssammenhængen.
- (142) Efter fremlæggelsen af de endelige oplysninger hævdede nogle eksporterende producenter, at, når det vurderes i absolutte tal, var importen fra alle tredjelande sammenlignelige med importen fra Rusland, og at de burde betragtes som værende lige så skadelige. I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at som anført i betragtning 107-111 i den midlertidige forordning var betingelserne for at vurdere den russiske og kinesiske import kumulativt opfyldt. Importen fra Rusland bør derfor ikke analyseres isoleret. For det andet skal det bemærkes, at selv om analysen af importen faktisk bør foretages ved at se på de absolutte tal, bør udviklingen af sådanne absolutte tal også analyseres. I denne forbindelse og som anført ovenfor skal det bemærkes, at importen fra alle tredjelande faldt med 206 571 ton i den betragtede periode, mens importen fra Rusland steg med 231 496 ton. Importen fra de pågældende lande, vurderet kumulativt, fulgte en lignende tendens og steg med 312 224 ton. Som beskrevet ovenfor var importen fra alle tredjelande meget lavere end importen fra de pågældende lande i den betragtede periode. De har også fulgt en modsatrettet tendens end den for importen fra Rusland og importen fra de pågældende lande. På dette grundlag bekræftes det, at importen fra tredjelande var korrekt analyseret under hensyntagen til tendenser for deres mængde, pris og markedsandel. Påstanden blev derfor afvist.

4.8. Konklusion om årsagssammenhæng

- (143) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 202–204 i forordningen om midlertidig told.

5. UNIONENS INTERESSER

5.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (144) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 209 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Importørernes og brugernes interesser

- (145) Efter den foreløbige fremlæggelse hævdede flere parter, at det ikke ville være i Unionens interesse at indføre antidumpingforanstaltninger over for de pågældende lande. Denne påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. De hævdede, at antidumpingforanstaltninger ville være i modstrid med mindre brugeres interesser, fordi de ville have en konkurrencebegrænsende virkning (EU-producenterne vil hæve deres priser), og fordi EU-producenter ikke fremstiller visse typer koldvalsede flade produkter af stål.
- (146) Disse påstande blev allerede behandlet i betragtning 220-223 i forordningen om midlertidig told, og der blev ikke tilføjet væsentlige supplerende oplysninger hertil efter hverken den foreløbige eller den endelige fremlæggelse af oplysninger. Derfor afvises påstanden.

5.3. Andre påstande

- (147) Visse parter hævdede, at Kommissionen tilgodeså EU-producenterne og forsøgte at konstatere dumping for enhver pris.
- (148) Ovennævnte påstand blev ikke uddybet yderligere. Kommissionen understreger, at undersøgelsen blev udført inden for de gældende retlige rammer med de højeste standarder for upartiskhed og gennemsigtighed.
- (149) Nogle parter fremførte, at den omstændighed at EU-producenterne importerede den pågældende vare, viser, at de ikke selv kan dække efterspørgslen i Unionen.
- (150) Som det også er anført i betragtning 191 i den midlertidige forordning indgår en række EU-producenter i integrerede stålgrupper med uafhængige forhandlere. Disse forhandlere kan frit købe fra en hvilken som helst kilde, de ønsker, herunder fra de pågældende lande. Det skal gentages, at disse køb udgjorde mindre end 1 % af klagernes salg. Udover ønsket om at beskytte egeninteresser samt opretholde forretningsmæssige forbindelser, er der intet i sagens akter, der tyder på, at denne import fandt sted, fordi EU-producenter ikke var i stand til at dække efterspørgslen.

5.4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (151) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende Unionens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 229-232 i forordningen om midlertidig told.

6. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

6.1. Skadestærskel

- (152) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte en række parter bemærkninger til den målfortjeneste på 5 %, der er anvendt foreløbigt til beregning af målprisunderbud, som forklaret i betragtning 237-238 i forordningen om midlertidig told. En interesseret part hævdede, at sektorens fortjeneste ikke ville have været over 5 %, mens en anden interesseret part hævdede, at en målfortjeneste på 5 % var for høj. Disse påstande blev ikke dokumenteret.
- (153) Eurofer fandt at målfortjenesten på 5 % var alt for lav. For det første afviste Eurofer henvisningen til målfortjenesten på det grundlag, at bl.a. FoU, markeder og stål var af forskellig art. For det andet påstod Eurofer, at tilgængelig og kontrollerbar dokumentation fra før 2009 viste, at den anvendte målfortjeneste mindst bør være på 10 %. Som grundlag for denne påstand baserede Eurofer sig til dels på oplysninger fra de klagende producenter, der indgik i stikprøven, og som på Kommissionens anmodning havde fremlagt oplysninger om rentabilitet for bl.a. perioden 2005-2008, og til dels på den rentabilitet som visse andre EU-producenter havde opnået i denne periode. Eurofer tilføjede, at målfortjenesten ikke bør stamme fra år, der enten er påvirket af den økonomiske krise eller af dumpingimporten fra de pågældende lande. For det tredje påstod Eurofer, at målfortjenesten burde justeres i lyset af importen efter undersøgelsesperioden og en yderligere igangværende urimelig prisnedsættelse for den pågældende import. Eurofer påpegede også, at EU-institutionerne førhen allerede havde anvendt en højere end normal fortjeneste for at udligne den skade, der er forårsaget af dumpingimporten ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3262/90 af 5. november 1990 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af audiobånd i kassetter med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Hongkong (EFT L 313 af 13.11.1990, s. 5).

- (154) Disse bemærkninger blev behørigt analyseret. Det skal først bemærkes, at det som nævnt i betragtning 236 i forordningen om midlertidig told, blev fastslået i undersøgelsen, at der i hele den betragtede periode var en betydelig import fra de pågældende lande, hvilket havde negative virkninger for bl.a. EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Derfor kan ingen af årene i den betragtede periode betragtes som repræsentative for den fortjeneste, der med rimelighed kunne forventes under normale konkurrencevilkår. Da det eneste indlæg, der blev modtaget i den foreløbige fase, ikke var tilstrækkeligt underbygget, valgte Kommissionen foreløbigt at fastsætte målfortjenesten på grundlag af resultaterne af undersøgelser vedrørende andre stålprodukter. Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger har Kommissionen undersøgt dette emne yderligere, ikke kun ud fra de bemærkninger, der blev modtaget efter fremlæggelsen af oplysninger, men også ved at anmode om og analysere flere oplysninger i denne forbindelse.
- (155) Som allerede nævnt i betragtning 8 anmodede Kommissionen, efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, de stikprøveudtagne EU-producenter om at fremsende oplysninger om rentabilitet i forbindelse med den samme vare ved salg på EU-markedet i årene 2005 til 2010 (de samme oplysninger for perioden 2011 til undersøgelsesperioden var allerede fastsat gennem den oprindelige besvarelse af spørgeskemaet). Denne information blev fremlagt og behørigt efterprøvet. Den vejede gennemsnitlige rentabilitet for årene 2005 til 2008, som kunne beregnes på dette grundlag, var for hvert af disse år på mellem 9 %-15 %. Årene 2005 til 2008 syntes at være repræsentative år for fastsættelse af en målfortjeneste, idet de hverken var ramt af den økonomiske krise, der påvirkede sektoren kraftigt fra 2009 og fremad, og heller ikke var kendetegnet ved usædvanligt gunstige markedsforhold. Endvidere viser importmængden fra de pågældende lande og andre lande i disse år, at konkurrencen var stærk.
- (156) På grundlag af ovenstående finder Kommissionen derfor, at den fortjenstmargen, som erhvervsgrenen opnåede i det seneste repræsentative år, dvs. i 2008, er et mere hensigtsmæssigt grundlag for beregning af målfortjenesten for denne industri, end den foreløbigt anvendte målfortjeneste på 5 %. Denne vejede gennemsnitlige fortjenstmargen udgør 9,9 %, og beregningerne af målprisunderbuddet blev justeret i overensstemmelse hermed. Eftersom de er baseret på faktiske oplysninger om rentabilitet for den pågældende vare, er det de bedste tilgængelige oplysninger til dette formål.
- (157) Visse eksporterende producenter vendte tilbage til spørgsmålet om de skadestærskener, der blev anvendt til at fastsætte skadestærsklen, i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Under henvisning til EFMA-dommens præmis 60 ⁽¹⁾ påpeges det, at »beregningen af den indikativpris, der kan afhjælpe skaden, skal begrænses til den fortjenstmargen, fællesskabsindustrien med rimelighed kan påregne under normale konkurrencevilkår uden dumpingimport«. Producenterne fremførte yderligere, at den fortjeneste, der blev opnået i 2011, udgør en pålidelig fortjenstmargen i en situation uden dumpingimport. I betragtning af, at de foreliggende oplysninger for perioden fra 2009 til undersøgelsesperioden tydeligvis ikke var hensigtsmæssige at anvende på grund af den store dumpingimport til lave priser, og den finansielle krise i 2009, som også påvirkede stålsektoren i 2010 og 2011, blev det klart, at Kommissionen havde rimelige grunde til at gå længere tilbage i tiden (hvis data foreligger) med henblik på at identificere de mest repræsentative år, og at perioden 2005-2008 derfor burde undersøges. Det konkluderedes ud fra de foreliggende data, at året 2008 var det mest velegnede år af de grunde, der er anført ovenfor. Påstanden om, at der her er tale om såkaldt »cherry picking«, er grundløs idet året 2008 på ingen måde var året med den højeste fortjeneste fra perioden 2005-2008. 2008 blev valgt, fordi det var det sidste år med normale konkurrencevilkår. En gennemgang af priserne på EU-markedet, importoplysninger og EU-forbruget viste, at der forelå en normal konkurrencepræget markedssituation.
- (158) Derfor er den metode, der anvendes til at fastsætte en normal fortjeneste for skadestærsklen i fuld overensstemmelse med EFMA-dommen, og påstanden blev derfor afvist.
- (159) De samme eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen, som anført i betragtning 122, så bort fra begivenheder, der fandt sted i 2010 i analysen af EU-erhvervsgrenens situation med den begrundelse, at begivenhederne fandt sted før den periode, der blev analyseret, samtidig med at Kommissionen anvendte år 2008 til at bestemme målfortjenesten. I denne henseende skal det bemærkes, at selv om den periode, der er omfattet af analysen af EU-erhvervsgrenens situation, var begrænset til perioden fra 2011 til undersøgelsesperioden, som defineret i betragtning 20 i forordningen om midlertidig told, er der ingen juridiske grænser, der forhindrer Kommissionen i at anvende perioder uden for den betragtede periode til at fastslå en rimelig målfortjeneste, så længe den valgte periode er repræsentativ for den fortjeneste, der kunne opnås i en situation uden dumpingimport. Dette er udførligt forklaret i betragtning 157. Påstanden må derfor afvises.

⁽¹⁾ Sag T-210/95 European Fertiliser Manufacturer's Association (EFMA) mod Rådet, Sml. 1999 II, s. 3291.

- (160) De samme parter hævdede, at i mangel af »andre skadesindikatorer« for perioden 2005-2008, kunne interesserede parter ikke fremsætte meningsfulde bemærkninger om, hvorvidt niveauet for målfortjenesten var rimeligt. I denne forbindelse bemærkes det, at fastlæggelsen af det seneste år, hvor normale markedsøkonomiske vilkår var fremherskende, og vurderingen af EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode er to særskilte beregninger, og Kommissionen behøver derfor ikke at anvende og/eller analysere de samme oplysninger. De »andre skadesindikatorer« er ikke relevante for at afgøre, om normale markedsvilkår var fremherskende i et givet år. Påstanden blev derfor afvist.
- (161) Visse eksporterende producenter påstod, at oplysningerne om rentabilitet for 2008 ikke skulle have været anvendt, fordi de ikke er omfattet af perioden fra 2011 til undersøgelsesperioden. Det fremgår imidlertid tydeligt af den nævnte EFMA-dom, at ingen af årene i den betragtede periode opfylder betingelserne for at fastsætte en målfortjeneste. Da Kommissionen i den foreløbige fase ikke havde pålidelige, verificerede og brugbare oplysninger om rentabilitet til rådighed fra erhvervsgrenen, anvendte Kommissionen oplysninger om rentabilitet, der var anvendt i andre undersøgelser. Da Kommissionen imidlertid havde fået og efterprøvet yderligere oplysninger om rentabilitet efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og disse oplysninger viste sig at være vejledende for en fortjeneste, der med rimelighed kunne opnås under normale konkurrencevilkår i denne sektor, er det mere rimeligt at anvende et sådant tal end at anvende et tal, der er farvet af forskellige markedsf forhold (varer, konkurrencevilkårene), selv om dette tal er nyere. Påstanden blev derfor afvist.
- (162) En russisk eksporterende producent anførte, at der ikke var foretaget beregninger af målprisunderbudsmargenen for varetyper, der blev behandlet af forretningsmæssigt forbundne importører ved indførsel til EU-markedet. Da der forelå data til også at omfatte disse salg blev denne påstand godtaget og underbuds- og målprisunderbudsmargenerne blev ajourført i overensstemmelse hermed.
- (163) Den samme russiske eksporterende producent påstod, at niveauet for målprisunderbud var forkerte. Producenten anførte, at de værdier for EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger, som blev anvendt ved beregningen af målprisunderbud, for visse varetypers vedkommende var meget høje, når der blev sammenlignet med næsten identiske varetyper, og at Kommissionen enten burde have set bort fra dem eller tilpasset dem til et realistisk niveau. Den anførte endvidere, at selv om de gennemsnitlige cif-eksportpriser for importen fra Kina er 3 % højere, er de russiske eksportørers målprisunderbudsmargen dobbelt så høj. Endelig påstod den, at mængden af sammenlignelige produkter solgt af EU-erhvervsgrenen kun udgjorde 6,4 % af dens samlede eksportmængde.
- (164) Efter af have undersøgt det igen fastslog Kommissionen dog, at EU-erhvervsgrenens oplysninger om produktionsomkostningerne var korrekte. Hvad angår forskellen i cif-værdi og målprisunderbudsmargen, skal det bemærkes, at en sådan sammenligning er for snæver og ikke tager højde for de mulige variationer i priser og omkostninger mellem varetyper på EU-markedets eller på den eksporterende producents side. Det skal endvidere bemærkes, at grundforordningen ikke indeholder nogen tærskel for sammenligningen mellem den eksporterede mængde og den hertil svarende mængde solgt af EU-erhvervsgrenen for lignende produkter. Med hensyn til påstanden i betragtning 162 udgjorde mængden af sammenlignelige produkter solgt af EU-erhvervsgrenen desuden 10 % af dens samlede eksportmængde. I denne forbindelse skal det også bemærkes, at over 90 % af de produkter, der eksporteres til Unionen af denne specifikke eksporterende producent, kunne sammenlignes med en lignende EU-vare. På baggrund af ovenstående måtte dette argument afvises.
- (165) En række eksporterende producenter anfægtede Kommissionens brug af artikel 2, stk. 9, i forbindelse med skadesberegningerne, og anførte, at artikel 2, stk. 9, forekommer under dumpingbestemmelserne i grundforordningen og derfor ikke kan anvendes til beregning af skade. De hævdede, at prisen ved fri omsætning burde baseres på den pris, som virksomhedens forretningsmæssigt forbundne importører, faktisk opkræver i Unionen til de første uafhængige kunder i Unionen.
- (166) Formålet med at beregne en skadesmargen er at fastslå, hvorvidt det at indføre en lavere toldsats (end den, der er baseret på dumpingimporten) for eksportprisen for dumpingimporten ville være tilstrækkeligt til at eliminere den skade, som dumpingimporten har forvoldt. Vurderingen bør foretages på grundlag af eksportprisen, Unionens grænse, som anses for at være et niveau, der kan sammenlignes med EU-erhvervsgrenens pris ab fabrik. Ved salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører beregnes eksportprisen, på samme måde som ved beregning af dumpingmargenen, på grundlag af videresalgsprisen til den første uafhængige kunde behørigt justeret i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Da eksportprisen er et nødvendigt element i forbindelse med beregning af skadesmargenen, og da denne artikel er den eneste artikel i grundforordningen, der fastlægger beregningen af eksportprisen, er anvendelsen af denne artikel altså berettiget.

- (167) Det blev endvidere konstateret, at den metode, som parten anbefalede, ville føre til ulige behandling af beregningen af dennes margin og af marginen for de andre eksporterende producenter, der sælger til ikke forretningsmæssigt forbundne importører, i stikprøven. Metoden for de andre eksporterende producenter i stikprøven blev baseret på cif-eksportpriser, som følgelig udelukker salgs-, administrations- og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved videresalg i Unionen efter fortolding. Kommissionen er af den opfattelse, at fastlæggelse af den relevante importpris til underbuds- og målprisunderbudsberegninger ikke bør påvirkes af, om eksporten foregår til forretningsmæssigt forbundne eller ikke forretningsmæssigt forbundne aktører i Unionen. Den metode, som Kommissionen fulgte, sikrer, at begge omstændigheder undergår lige behandling.
- (168) Kommissionen konkluderede derfor, at den anvendte metode var fyldestgørende, og afviste disse påstande.
- (169) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en interesseret part, at fordi SA&G-omkostninger blev fratrukket salgsprisen, kunne graden af målprisunderbud og dumping ikke længere være korrekt, da nævneren for beregningen (dvs. cif-prisen) ikke længere ville være det samme. Denne påstand blev afvist, da fratrækkelsen af SA&G-omkostninger samt fortjeneste kun påvirker tælleren, ikke nævneren.
- (170) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede visse interesserede parter også, at fratrækkelsen af SA&G-omkostninger samt fortjeneste fordrejede virkningen af reglen om lavest mulige told. Men da en lignende metodologi blev anvendt ved dumpingberegningerne, er der naturligvis ingen fordrejning af reglen om lavest mulige told. Påstanden blev derfor afvist.
- (171) En interesseret part anførte, at den såkaldte regel om lavest mulig told ikke var tilstrækkelig til at eliminere den skade, der var påført EU-erhvervsgrenen i den foreliggende sag med den begrundelse, at selv om EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger forblev stabile efter undersøgelsesperioden, faldt priserne på importen fra Rusland og Kina med henholdsvis 19 % og 22 % fra april til december 2015. På dette grundlag hævdede parten, at det respektive niveau for den midlertidige antidumpingtold (26,2 % og 16 %) var utilstrækkeligt, eftersom tolden allerede i stor udstrækning eller helt og aldeles blev opslugt af ovennævnte prisfald. Som følge af disse prisfald var producenterne i de pågældende lande i stand til at øge deres eksport til Unionen betydeligt. Parten henviste også til betragtning 26 i Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 ⁽¹⁾, hvor Kommissionen anførte, at konklusionerne bør begrænses til kun at omfatte undersøgelsesperioden undtagen i tilfælde, hvor det kan bevises, at de nye omstændigheders virkninger er indlysende, uomtvistelige, vedvarende, ikke kan forfalskes og ikke skyldes handlinger, der med overlæg er foretaget af interesserede parter.
- (172) Denne påstand måtte afvises. På den ene side var påstanden om, at EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger var stabile, ikke underbygget med faktuelle beviser. På den anden side er der flere tegn på, at importpriserne igen stiger i andet kvartal af 2016, selv om importpriserne fra de pågældende lande rent faktisk er faldet betydeligt siden udgangen af undersøgelsesperioden. Faldet i salgspriserne synes derfor ikke at være af varig karakter, og det vil derfor være for tidligt at behandle det sådan.
- (173) Da der var en høj grad af samarbejdsvilje blev den endelige skadesmargin for Kina, der er gældende for ikke-stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter, beregnet som gennemsnittet af de to eksporterende producenter, der indgik i stikprøven. Den endelige skadesmargin for Kina, der er gældende for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, blev fastsat til niveauet for den højeste margin blandt de to samarbejdsvillige virksomheder.
- (174) For Rusland blev den endelige skadesmargin for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter fastsat på grundlag af skadesmarginen for en repræsentativ varetype af de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Denne margin gælder for PJSC Novolipetsk Steel, fordi dens manglende samarbejde, forklaret ovenfor under »Dumping«, også vedrører dens eksportpris og derfor dens skadesmargin.
- (175) Under hensyntagen til de spørgsmål, der blev nævnt i betragtning 152-172, fastsættes de endelige skades- og dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger: De endelige toldsatser vises også her.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 af 8. marts 2004 om indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af store regnbueørreder med oprindelse i Norge og på Færøerne (EUT L 72 af 11.3.2004, s. 23).

Tabel 4

Endelige margener og toldsatser

Kinesiske eksporterende producenter	Endelig dumping-margen (%)	Endelig skadesmargen (%)	Endelig toldsats (%)
Angang Group	59,2	19,7	19,7
Shougang Group	52,7	22,1	22,1
Andre samarbejdsvillige virksomheder	56,9	20,5	20,5
Alle andre virksomheder	59,2	22,1	22,1
Russiske eksporterende producenter			
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7	26,4	18,7
PAO Severstal	35,9	34,0	34,0
PJSC Novolipetsk Steel	38,9	36,1	36,1
Alle andre virksomheder	38,9	36,1	36,1

- (176) Ovennævnte skadestærskler er rundet ned og, hvor det var relevant, til den nærmeste tiendedel af et tal som følge af bemærkninger fra en eksporterende producent efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (177) De individuelle virksomhedsspecifikke antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, er fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i løbet af undersøgelsen. Disse toldsatser anvendes (i modsætning til den landsdækkende told, der anvendes for så vidt angår »alle andre virksomheder«) derfor kun for så vidt angår import af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, og som er fremstillet af virksomhederne og dermed af de nævnte specifikke retlige enheder. Når den pågældende vare er fremstillet af en anden virksomhed, hvis navn ikke er specifikt opført i den dispositive del af nærværende forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt opførte virksomheder, bør den ved import ikke drage fordel af disse satser, men være omfattet af den toldsats, der anvendes for så vidt angår »alle andre virksomheder«.
- (178) Enhver anmodning om anvendelse af disse antidumpingtoldsatser for individuelle virksomheder (for eksempel efter ændring af enhedens navn eller efter etablering af nye produktions- eller salgsenheder) bør rettes til Kommissionen ⁽¹⁾ med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, salg på hjemmemarkedet eller eksportsalg i forbindelse med — for eksempel — den pågældende navneændring eller den pågældende ændring vedrørende produktions- eller salgsenhederne. Hvis det er relevant, vil nærværende forordning blive ændret gennem opdatering af listen over virksomheder, der nyder fordel af individuelle toldsatser.
- (179) Med henblik på at minimere risikoen for omgåelse vurderes der i dette tilfælde at være behov for særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af antidumpingforanstaltningerne. Disse særlige foranstaltninger omfatter følgende: fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i nærværende forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den dumpingtold, der anvendes for så vidt angår alle andre virksomheder.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

6.2. Endelig opkrævning af midlertidig told

- (180) Som følge af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt.

6.3. Foranstaltningernes gennemførlighed

- (181) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at nogle eksporterende producenter var begyndt at absorbere den indførte midlertidige told ved at nægte at hæve deres priser. Denne påstand kan ikke kontrolleres inden for rammerne af denne undersøgelse. I tilfælde af at der indgives en anmodning om anti-absorbering, kan der igangsættes en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 1, hvis der fremlægges umiddelbare beviser.
- (182) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål eller andre former for legeret stål, med undtagelse af rustfrit stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne og kun koldvalsede, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7209 15 00 (Taric-kode 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (Taric-kode 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (Taric-kode 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (Taric-kode 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 og 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (Taric-kode 7211 29 00 19 og 7211 29 00 99), 7225 50 80 og 7226 92 00 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation.

Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

- fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, kun koldvalsede, også i ruller, af alle tykkelser, elektriske
- fladvalsede produkter af jern eller ulegeret stål, af alle bredder, koldvalsede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i ruller af en tykkelse på mindre end 0,35 mm, udglødet (kendt som »sortblik«)
- fladvalsede produkter af andre former for legeret stål, af alle bredder, af silicium-elektrisk stål, og
- fladvalsede produkter af legeret stål, kun koldvalsede, af hurtigstål.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig toldsats (%)	Taric-tillægskode
Kina	Angang Steel Company Limited, Anshan	19,7	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin	19,7	C098
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	20,5	
	Alle andre virksomheder	22,1	C999

Land	Virksomhed	Endelig toldsats (%)	Taric-tillægskode
Rusland	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7	C099
	PAO Severstal, Cherepovets	34	C100
	Alle andre virksomheder	36,1	C999

3. Anvendelsen af de individuelle antidumpingtoldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at de/n (mængde) af koldvalsedede flade produkter af stål, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i (det pågældende land). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/181, opkræves endeligt. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed, som ligger ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Kinesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgår i stikprøven:

Land	Navn	Taric-tillægskode
Kina	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
Kina	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
Kina	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
Kina	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
Kina	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
Kina	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
Kina	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
Kina	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
Kina	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
Kina	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
Kina	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113